

[اطلاعات شخصی افراد حذف شده است]

[برای وضوح بیشتر فقط مطالب و اخبار مربوط به افراد و جامعه بهائی تایپ شده است]

[برگرفته از سایت: [بی بی سی فارسی](#)]

[تاریخ: ۵ بهمن ۱۳۸۶]

پیگرد قضائی فعالان اجتماعی بهائی در شیراز

وزارت خارجه آمریکا خواستار آزادی سه شهروند بهائی در ایران شده که به اتهام اقدام علیه امنیت ملی و تبلیغ علیه نظام جمهوری اسلامی، به حکم دادگاه انقلاب شیراز به مجازات زندان محکوم شده و ماه هاست در زندان به سر می برند.

این سه نفر عضو گروهی ۵۴ نفره از جوانان بهائی بوده اند که در محله های فقیرنشین شیراز کلاسهای برای رفع اشکالات درسی و آموزش مهارتهای زندگی به کودکان و نوجوانان خانواده های کم بضاعت دایر کرده بودند.

اما به نظر می رسد که مقامات جمهوری اسلامی هدف از فعالیت آنان را تبلیغ کیش بهائی ارزیابی کرده باشند که در ایران به رسمیت شناخته نمی شود و پیروان آن از بسیاری از حقوق اجتماعی محرومند.

گزارشها حاکی از این است که همه اعضای گروه تحت پیگرد قضائی قرار گرفته اند و غیر از سه نفری که در دادگاه محکوم شناخته شده اند، دیگر اعضای گروه نیز در انتظار محاکمه به سر می برند.

بازداشت این ۵۴ نفر جمعه ۲۹ اردیبهشت (نوزدهم می) گذشته انجام گرفته و جامعه بین المللی بهائیان اعلام کرده که از سالهای دهه شصت خورشیدی تاکنون هیچگاه این تعداد از بهائیان به صورت دسته جمعی در ایران بازداشت نشده اند.

وزارت خارجه آمریکا شرایط محاکمه این گروه از جوانان بهائی را ناعادلانه خوانده است.

دادخواست یکی از محکومان به نام رها سروسستانی که نسخه ای از آن در اختیار بی بی سی قرار گرفته نیز حاکی است که هیچ وکیلی حاضر به دفاع از او در دادگاه نشده و حکم دادگاه به صورت شفاهی به او ابلاغ شده است.

رها سروسستانی که به نظر می رسد متهم اصلی پرونده باشد، در این دادخواست نوشته که دادگاه انقلاب شیراز در حکمی که هیجدهم شهریور (نهم سپتامبر) گذشته به او ابلاغ شده، او را به جرم فعالیت تبلیغی علیه نظام جمهوری اسلامی ایران به نفع گروه ها و سازمانهای مخالف نظام به یک سال زندان و به جرم تشکیل و اداره گروه های غیرقانونی با هدف بر هم زدن امنیت کشور به سه سال حبس (مجموعاً چهار سال زندان) محکوم کرده است.

خانم سروسستانی خطاب به دادگاه تجدید نظر استان فارس نوشته که او و دیگر بهائیان که دستگیر شده اند عضو سازمانی غیردولتی به نام «مؤسسه پژوهشی کودکان دنیا» هستند که در وزارت کشور ثبت شده و مجوز فعالیت داشته، علاوه بر آن برای تشکیل کلاسهای که برای کودکان و نوجوانان مناطق محروم برگزار کرده بودند از شورای شهر شیراز مجوز داشته اند، و بنابر این نباید گروهی غیرقانونی و برهم زننده نظم عمومی به شمار روند.

مسئولان «مؤسسه پژوهشی کودکان دنیا» در گفتگو با بخش فارسی بی بی سی اعلام کردند این مؤسسه که در بیست استان کشور فعالیت دارد، در استان فارس دفتری نداشته و نام رها سروسستانی نیز در هیچ یک از پرونده های این مؤسسه، نه به عنوان عضو و نه با هیچ عنوان دیگری، وجود ندارد.

«مؤسسه پژوهشی کودکان دنیا»، که دفتر آن در تهران قرار دارد، خود را در سایت اینترنتی اش سازمانی مستقل، تخصصی و پژوهشی معرفی کرده که در سال ۱۳۷۳ با کوشش گروهی از متخصصان تعلیم و تربیت، دانشگاہیان،

پژوهشگران، مربیان و مدیران مراکز آموزشی کودکان خردسال تأسیس شده و هدفش کمک به گسترش برنامه های مراقبت برای رشد و تکامل کودکان خردسال در ایران است.

این مؤسسه اعلام کرده به دلیل «ترویج تفکر ضرورت حمایت همه جانبه از کودکان خردسال، از بدو تولد تا هفت سالگی» از سوی بنیاد ترویج علم، برنده جایزه ویژه ترویج علم در سال ۱۳۸۰ شده است.

رها سروسنایی نوشته که وی و دیگر هم مسلکانش با مجوزی که از شورای شهر شیراز داشته اند، از سه سال پیش کلاسهای رفع اشکالات درسی، قصه گویی، نقاشی، بازی و آموزش مهارتهای زندگی فردی و اجتماعی برای کودکانی تشکیل داده بودند که شاید عدم فرصتهای مالی به آنها اجازه نمی داد آموزشهای مربوط به سن خود را دریافت کنند. به نوشته وی، این کلاسها با رضایت والدین کودکان و نوجوانان در جلوی منازل آنان و در ملا عام برگزار می شده و همواره رضایت خانواده ها و مردم محل را به دنبال داشته است.

خانم سروسنایی در درخواست خود به کتاب «نسائم تأیید (Breezes of Confirmation)» اشاره کرده و نوشته که احتمالاً استفاده از این کتاب در کلاسهای آموزشی وی و همکارانش برای کودکان در ایراد اتهام بر آنان نقش داشته است.

وی تأکید کرده که این کتاب جهت تبلیغ مرام خاصی تهیه و منتشر نشده، محتوای آن با هدف تقویت قابلیتهای فردی و اجتماعی و علمی و اخلاقی نوجوانان تنظیم گردیده و ناشر آن، یعنی انتشارات آمریکایی (Developing Learning Press) ارتباطی با هیچ دینان و عقیده و مرام خاصی ندارد.

اما یکی از مسئولان دفتر اروپایی این انتشارات در کشور لوکزامبورگ به بخش فارسی بی بی سی گفت که کتاب «نسائم تأیید» و دیگر نشریات این نگاه انتشاراتی، الهام گرفته از تعالیم کیش بهائی است.

«نسائم تأیید» داستان چند دختر و پسر نوجوان در کشور آفریقایی زامبیاست که به دنبال دریافت «تأیید الهی» اند. این کتاب در محافل آموزش تعالیم بهائی در نقاط جهان، جزو کتب درسی اصلی برای کودکان یازده تا دوازده ساله است.

نام کتاب نیز شباهت به نام کتاب نسائم الرحمن دارد که از کتب دینی بهائیان و شامل گزیده ای از آثار سیدعلی محمد باب و میرزا حسینعلی نوری (بهاء الله) پایه گذاران کیش بابی و بهائی است.

رها سروسنایی در درخواست تجدید نظر خود نوشته که هیچ یک از کودکان و نوجوانانی که طی سه سال در کلاسهای آموزشی وی و همکارانش شرکت کرده اند نمی دانسته اند که اغلب کسانی که این کلاسها را تشکیل داده اند بهائی مذهبند و تنها پس از بازداشت آنان پی به این موضوع بردند.

به نوشته وی حتی چند جوان مسلمان که در فعالیتهای گروه شرکت داشتند و آنها نیز به دست مأموران اطلاعاتی بازداشت شدند از بهائی بودن ۵۴ عضو دیگر گروه بی اطلاع بودند.

آن گونه که خانم سروسنایی نوشته، سازمان غیردولتی «حقوق کودک» در شیراز نیز با این گروه همکاری می کرده و اعضای این سازمان نیز بازداشت، اما در همان روز اول آزاد شدند.

در درخواست تجدید نظر رها سروسنایی آمده: «بهائیان جزو گروه ها و سازمانهای مخالف نظام محسوب نمی شوند، زیرا اولاً هیچگونه قانون یا حکمی که دینان بهائی و بهائیان را مشمول آن قرار دهد وجود ندارد، ثانیاً مسئولان محترم مملکتی بارها در سخنرانی ها و نظرات خود اظهار نموده اند که کسی به خاطر بهائی بودن تحت تعقیب قرار نمی گیرد و بهائیان مثل دیگر شهروندان در ایران زندگی می کنند و جان و مالشان محترم است، بخشنامه ها و دستورالعملهایی نیز در این خصوص از سوی مقامات حکومتی صادر شده است، ثالثاً ... احکام و روش بهائیان در اطاعت و متابعت از قوانین و مقررات و نظام حکومتی و احترام نسبت به مسئولان امور است و این روش و سلوک لاقلاً در این مدت استقرار حکومت جمهوری اسلامی برای مسئولان مملکتی کاملاً احراز و آشکار شده است».

رها سروستانی نوشته که مأموران اطلاعاتی به مدت سی روز او را در بازداشتگاه سپاه پاسداران مورد بازجویی قرار دادند و چهار جلسه نیز در دادگاه شرکت و از خود دفاع کرده است، اما دادگاه عمدتاً بر اساس یادداشت‌های شخصی یک فرد رأی به محکومیت وی و همکاری‌اش داده است.

وی در عین حال تأیید کرده که طی سفری به کشور امارات متّحده عربی، آموزشی دربارهٔ کتب «روحی» که کتب آموزشی بهائیان به شمار می‌روند، و کتاب «نسائم تأیید» نیز یکی از آنهاست دیده، اما این سفر هیچ ربطی به فعالیت‌هایش در شیراز ندارد.

شهر شیراز که رها سروستانی و همکیشان‌ش در آن به فعالیت اجتماعی مشغول بوده و بازداشت شده اند، خاستگاه مذهب بهائیت در اواسط قرن نوزدهم میلادی است.

این مذهب اگرچه از ایران آغاز شد، اما با تبلیغ آن در سراسر جهان، اکنون در اقصی نقاط عالم پیروانی دارد که جامعهٔ بین‌المللی بهائیان شمار آنان را میلیون‌ها نفر و در ایران حدود سیصد هزار نفر برآورد می‌کند.

در ایران، پس از روی کار آمدن حکومت جمهوری اسلامی بسیاری از بهائیان تحت پیگرد قرار گرفتند و شمار زیادی از آنان این کشور را ترک کردند.

آمار جامعهٔ بین‌المللی بهائیان حاکی از این است که طی نخستین سال‌های حکومت جمهوری اسلامی در ایران، حدود دویست بهائی در ایران کشته یا اعدام شدند.

آن گونه که دفتر نمایندگی جامعهٔ بین‌المللی بهائیان در سازمان ملل متحد اعلام کرده، بازداشت ۵۴ بهائی در شیراز شمار بهائیان را که از آغاز سال ۲۰۰۵ میلادی در ایران مدتی را در بازداشت گذراندند به بیش از ۱۲۵ نفر رساند، اما در سال‌های اخیر موردی از اعدام بهائیان در ایران گزارش نشده است.

[متن بالا رونویسی از اصل سند است. اگر به نکته‌ای برخورد کردید که دقیق رونویسی نشده است لطفاً به نشانی ایمیل در صفحه تماس با ما بفرستید]